

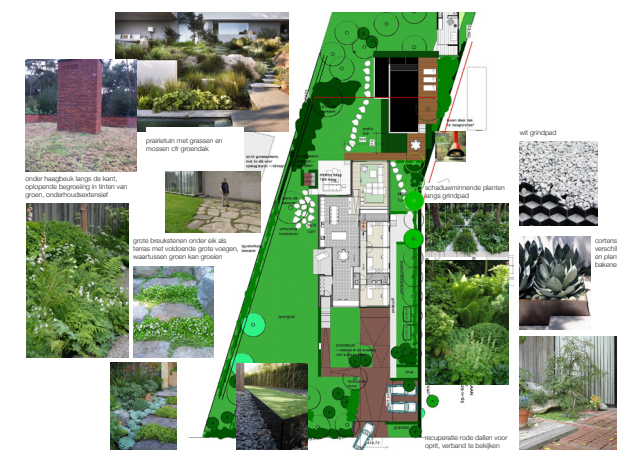
REFUGE

Het project bevindt zich op een langwerpig perceel met daarop een recent gebouwde bakstenen villa. Achterin maakt het perceel een knik. De tuin zelf, een mooi stukje Kempisch landschap met grote bomen dat overgaat in een bos, was nog onafgewerkt en helemaal verwilderd.

Er werd een masterplan gevraagd voor de volledige tuin: een betere toenadering van de woning en de tuin en het creëren van verschillende plekken zoals een

zwembad/zwemvijver, een etsatelier, een yogaplatform, moestuin, kippenren en fietsenberging.

Het masterplan gaat uit van een bundeling van deze functies, gekoppeld aan een pad dat doorheen het perceel loopt. De belangrijkste schakel zou de Refuge worden. Een plek net zoals de woning verheven boven het maaiveld, een toevluchtsoord dat door de natuur kan omarmd worden.

Moodboard bouwheer

Schema Masterplan

Referentie Muuratsalo, Aalto

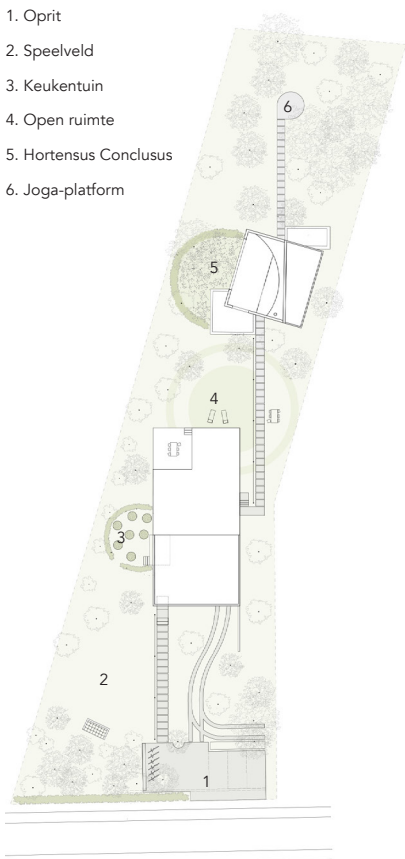

Beeld Masterplan

Plan Landschap

1. Oprit
2. Speelveld
3. Keukentuin
4. Open ruimte
5. Hortensius Conclusus
6. Joga-platform

AANWEZIGE LANDSCHAP

De bestaande woning & tuin maken duidelijk deel uit van een groter boscomplex dat de perceelsgrenzen overschrijdt. Om vat te krijgen op de ware natuur van de tuin is vertrokken van de aanwezige bodem- & vegetatietypes.

NATUUR VS CULTUUR

Het was de ambitie om de tuin (be) leefbaar te maken zonder een al te grote onderhoudsdruk. Er werd getracht om de geconditioneerde stukken tuin te groeperen en zo een duidelijke grens te maken tussen de gecultiveerde & de niet-gecultiveerde tuindelen.

Voor het 'wilde' groen streven we ernaar de tuin terug te brengen naar zijn natuurlijke conditie. Na het weghalen van afval werden bramen & overige dominante soorten (lijsterbes, vogelkers) plaats specifiek verwijderd om de tuin terug beter toegankelijk te maken. Binnen het globale plan zijn er twee open plekken die een veelheid aan gebruiksvormen toelaten. Initieel stellen we voor deze ruimtes te voorzien van gazon. Op termijn kunnen deze zones ook ingezaaid worden met een bloemenmix of specifieke bossige onderberoeiing.

KEUKENTUIN

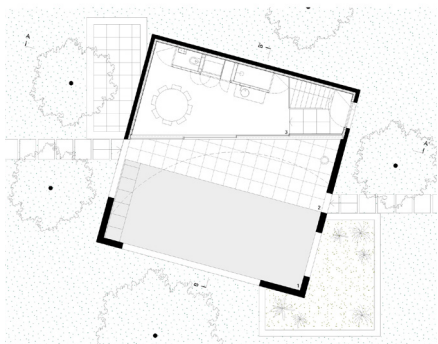
Grenzend aan de keuken- & eetruimte werd een keukentuin ingeplant. Refererend naar de vroegere keukentuinen wordt deze tuin omsloten door een lage beukenhaag. Via een opening in de haag is de tuin ook via de speelweide toegankelijk.

Vertrekkend van het huidige bodemtype was het quasi onmogelijk een kwalitatieve moestuinbodem te creëren. Binnen de haag werd de bodem afgewerkt met grind/split waarop in grote potten kruiden & groenten naar wens kunnen gekweekt worden.

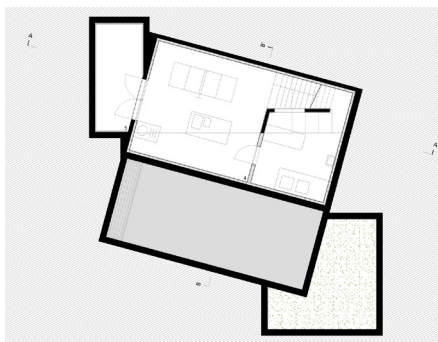
De materialiteit van de potten werd afgestemd op de bestaande architectuur. Zo ziet de keukentuin er ook tijdens de winter nog aantrekkelijk uit.

HORTENSUS CONCLUSUS

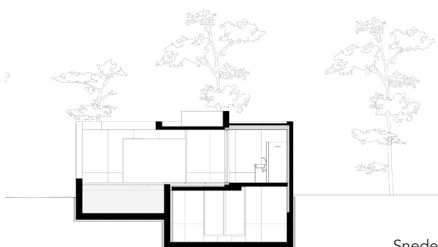
In de Refuge komen thema's als het framen van zichten & maken van kamers duidelijk aan bod. Voor de buitenaanleg zetten we hier verder op in door het creëren van een cirkelvormige 'hortus conclusus' die qua vorm de uitsnede uit de dakplaat van de Refuge vervolledigt. Een hoge haag die duidelijk de grens vormt tussen het gecultiveerde & het wilde groen versterkt het private karakter van deze plek.

Gelijkvloers

Ondergronds

Snede

REFUGE

Het paviljoen staat tussen de bomen en is sterk onderhevig aan de invloed van de natuur. Eens we de beslissing genomen hebben dat de zwembad in het paviljoen zou komen was het voor de hand liggend dat het paviljoen uit beton zou bestaan. Op die manier moest de zwembad niet bekleed worden.

Het plan bestaat uit een vierkant met een zijde van 10 meter.

De uitgraving die moest gebeuren voor het zwembad werd over het ganse paviljoen doorgetrokken om zo plaats te creëren voor een ondergronds etsatelier.

De buitenzijde van het gedraaide paviljoen is in beton. De overloop-filtervijver en de patio die licht geeft aan het ondergronds etsatelier zijn begrensd door bakstenen wanden.

Ze volgen de assen van de woning en zijn gemaakt met de stenen die over waren na de bouw van de woning. Op die manier ontstaat er ook een dialoog tussen beiden. De kleur van het beton werd gekozen op basis van de verschillende tinten rood van de bakstenen.

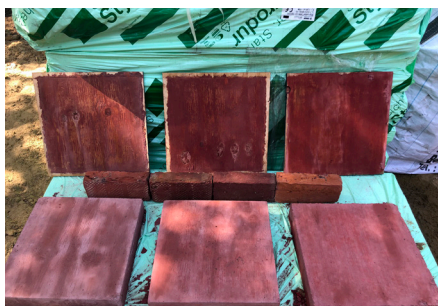
Door de hoeken te materialiseren en te vrijwaren wordt de ingesloten ruimte ten volle ervaren. Deze wordt door een glaspartij gedeeld die volledig kan worden geopend. In gesloten toestand ontstaat er door de hoekverdraaiing een bijzonder reflecterend effect.

De glaspartij bepaalt de grens tussen het beton buiten en de geïsoleerde schil binnen. Door het gebruik van eenzelfde textuur vervaagt de grens.

Bekistingspanelen in werf

Kleurselectie

Recuperatie

MATERIALITEIT

Bij het onderzoek van de stalen werd niet alleen gekeken naar het betonkleur maar ook naar de kleur van de bekistingspanelen na het ontkisten aangezien het toegevoegde pigment in het multiplex trekt.

Alles werd door lokale aannemers op maat gemaakt, inclusief de betonstenen van het terras. Ook zo werd de impact minimaal gehouden. Nadat de panelen, die de bekisting vormden voor het beton, behandeld werden, zijn ze gebruikt om de wanden mee te bekleden.

De bekistingspanelen worden heel eerlijk getoond, ook diegene die geen pigment kregen omdat er een uitsparing in het beton was. De multiplex die werd gebruikt om een wand te maken parallel met de buitenmuur, is eveneens de eenvoudigste in zijn soort. De gevormde wand fungeert als keuken en verbergt badkamer, toilet en berging. Het interieur werd bewust heel minimalistisch en ascetisch aangepakt, de ruimte spreekt voor zich en baadt in een sfeer die heel zen aanvoelt. Zelfs in de ondergrondse etsruimte waar een rond raam en spiegelende platen als wandafwerking extra licht binnentrekken.

Het gebouw brengt rust en sereniteit in de tuin. Wij gaan steeds op zoek naar een dematerialisatie van een project door het materiaalgebruik te beperken. Beton is daarvoor een zeer dankbaar materiaal. Iedere vorm kan omgevormd worden tot beton. Zeker als de aannemer hierin gespecialiseerd is en mee denkt naar innovatieve oplossingen. Een gebogen dak, massieve wanden, op maat gemaakte tegels, grote traptreden en het slank aanrecht van de kitchenette. De vloerplaat hangt via thermische onderbrekingen vast aan de buitenwand in het paviljoen en is de eerste trede vanwaar de trap naar beneden vloeit. Naar het etsatelier en naar de zwembijver.

Door de massieve buitenschil kan het omliggende groen tot aan de rand en zelfs binnenin het paviljoen groeien zonder dat er beschadiging is van de gevelafwerking. In de deels wilde en deels gecultiveerde buitenomgeving liggen eveneens betonnen stapstenen die uitmonden in een yogaplatform. Tussen het groen in de kleur van het onderliggend zand.

Het project valt te lezen als een intelligente ruïne die uitgesproken modern is maar toch lijkt alsof ze er altijd al is geweest.